

הצהרות לחוד, מציאות לחוד: המבחן שאחרי פגישת נתניהו-טראמפ

written by רותי פינס פלדמן | 31.12.2025

הפגישה שנערכה בסוף השבוע שעבר בפלורידה בין ראש הממשלה בנימין נתניהו לנשיא ארצות הברית דונלד טראמפ המחישה את עומק התיאום בין השניים, ושיקפה את המציאות הפוליטית המורכבת בצל בחירות אמצע הכהונה בארה"ב והבחירות בישראל הצפויות להתקיים ב-2026. הפגישה חיזקה את הרושם של קשרים הדוקים ותיאום מדיני-ביטחוני כמעט מלא בין המדינות, אך גם הדגישה כי לצד ההצהרות הפומביות, נותרה עבודה לא מבוטלת בניסוח הפרטים ובתרגומם למציאות בשטח.

טראמפ, בסגנונו הישיר והמוכר, שב והרעיף שבחים על נתניהו ואף טען כי ישראל "לא הייתה קיימת היום" אלמלא מנהיגותו. באמירה זו מיקם עצמו הנשיא עמוק בתוך השיח הפנימי בישראל ובקרבת הימין האמריקני ^[1] שיח שהפך בשנים האחרונות לטעון במיוחד בכל הנוגע ליחסים עם ישראל. בכך הבהיר טראמפ למבקריו בשתי המדינות כי הוא מעוניין בהמשך העבודה המשותפת עם נתניהו. במקביל, דבריו חיזקו את הבייס הפוליטי שלו ^[2] זה התומך בישראל ובנתניהו ^[3] וסייעו לו לחדד קו מול קולות בתוך מפלגתו המבקרים את ישראל, לקראת בחירות האמצע.

במישור המדיני-ביטחוני הבהיר טראמפ כי פירוז חמאס הוא תנאי יסוד לכל התקדמות מדינית עתידית. לשיטתו, לא תיתכן רגיעה ארוכת טווח ללא שלילת היכולות הצבאיות של הארגון, ואי עמידה בכך תוביל, לדבריו, ל"מחיר כבד". עבור ישראל, מדובר בעמדה אמריקנית ברורה, המתיישבת עם האינטרס הישראלי, ומעידה, ככל הנראה, על עבודה מדינית מאחורי הקלעים בין ירושלים לווינגטון.

סוגיה מרכזית נוספת שעלתה בפגישה הייתה איראן. טראמפ הזהיר כי ארצות הברית לא תאפשר לטהרן לשקם את תוכנית הגרעין שלה, וכי כל ניסיון כזה יענה בפעולה אמריקנית קשה ואף מיידית. אזהרה דומה נמסרה גם בנוגע להמשך שיקום תוכנית הטילים הבליסטיים. עבור ישראל, מדובר במסר משמעותי המופנה גם לשאר מדינות האזור, ומחזק את ההבנה כי איראן נותרה הגורם המערער המרכזי במזרח התיכון בעיני וושינגטון. טראמפ אף הדגיש כי ארה"ב וישראל, לדבריו, ניצחו במערכה מול איראן ביוני ^[4] ניצחון שלטענתו שינה מהותית את מאזן הכוחות האזורי, בהתאם לאינטרס האמריקני.

לצד נקודות ההסכמה, נחשפו גם חילוקי דעות בין הצדדים בנוגע לטורקיה, סוריה וסוגיית יהודה ושומרון. בסוגיות אלה תידרש ישראל לעמוד על הקווים האדומים שלה, ובהם הגבלת מעורבות טורקיה והמשטר בדמשק, והפעלת לחץ מתמשך לפירוק חיזבאללה וחמאס מנשקם.

הפגישה התקיימה גם על רקע שינוי עמוק בשיח הפוליטי בארצות הברית. נרטיבים אנטי

ישראליים ותיאוריות קונספירציה, שבעבר נדחקו לשוליים, חודרים כיום גם למחנה השמרני. ישראל מוצגת לעיתים כגורם מניפולטיבי במדיניות החוץ האמריקנית [?] טענות ישנות בלבוש חדש. על רקע זה, עמדותיו של טראמפ במסיבת העיתונאים ביטאו חיזוק לקו המסורתי של המפלגה הרפובליקנית, המיוצג כיום בין השאר בידי מזכיר המדינה מרקו רוביו, אל מול גורמים בדלניים יותר במפלגה, כדוגמת סגן הנשיא ג'יי.די. ואנס.

בסיכומי של דבר, הפגישה בפלורידה מוכיחה כי בין ישראל לארצות הברית מתקיימים קשרים חזקים ותיאום מדיני-ביטחוני הדוק, לפחות ברמה הפומבית. אולם עבור ישראל, האתגר האמיתי מתחיל כעת: להבטיח שהתיאום ימשך גם בשלב ניסוח הפרטים, וכי המציאות בשטח תילקח בחשבון. אין להסתפק בהצהרות. אף שהישגי ישראל בגיבוי אמריקני אכן תרמו, כדברי טראמפ, לשינוי במאזן הכוחות האזורי [?] יש לוודא ששינוי זה נשמר לאורך זמן. בעוד טראמפ הכריז על "שלום במזרח התיכון", המציאות מורכבת בהרבה, והדרך לשינוי יסודי באזור עוברת בפירוז אמיתי ולא רק בהצהרות מדיניות.

פורסם בישראל היום, בתאריך 31 לדצמבר 2025.

*הדעות המובעות בפרסומי מכון משגב הן על דעת המחברים בלבד.